

În lumea cărților
Număr dedicat concursului „Cuvinte jucăușe”

prof. Kuschausen Cristina Teodora
prof. Baba Carina
prof.înv.primar Groza Claudiu Dan

Nr. 12, 2022
ISSN 2248 – 163X

„Universul este o imensă carte”

ÎN LUMEA CĂRȚILOR

ARAD, str. Lipovei, nr.46

Tel: 0743172547

E-mail: turcasanca@gmail.com

<http://citorulatemporal.wordpress.com>

COLEGIUL REDACȚIONAL:

prof. Kuschausen Cristina Teodora

prof. Baba Carina

prof.înv.primar Groza Claudiu Dan

Copertă: prof. Duca Ioana

Grafică și tehnoredactare: prof. Baba Carina, Frătilă Flavia

Cuprins

„În lumea cărților” se preschimbă „în lumea poeziei”, prof. Kuschausen Cristina Teodora	4
„Cuvinte jucăușe” - pentru că înțelepciunea și iubirea copiilor e jocul, prof. Baba Carina, Liceul Special „Sfânta Maria” Aard	4
Calul năvălaș, Primăvara mea, de Cristina Maria Andrei	5
Prietenul meu, Toby, de Daiana Ghiuca	6
Amiciția, de Robert Simon	7
Prietenia, de Iasmina Oancea	8
Prietenii mei, de Albert Mititel	9
Gând, Mama, Copilărie, Sufletul unui om, Un gând frumos, de Lavinia-Andreea Szlavik	10
Prietenia ochilor mei, de Natalie Neacșu	12
Miracolul prieteniei, de Denisa Vasile	13
Caligramă, de Teodora Marin	14
Plăcintă, de Teodora Codrean	15
Loialitate, de Maria Ștefania Pătru	15
Prieten drag, de Bianca Raluca Birău	16
Călătoria, de Alessia Pele	16
Țuchi, îngerușul meu, de Carla Cristina Cozma	17
Buna mea prietenă, de Anita Patricia Teretean	17
Prezență neașteptată, Pe aripi de visare, de Maria Daria Cătur	18
Prieteni din Rai, Înger drept amic, Adevărata prietenie, de Maria Iosana Ghilea	19
Prietenie, Acrostih, de Iasmina Sîrbu	22
Prietenia - comoara coborâtă din rai pe pământ, de Roxana Anamaria Balint	23
Viața, de Alexandra Manuela Maria Madarasz	24
Mereu tu..., de Nikolle Brigitte Pîrvu	25
Tu și cu mine, de Izabela Ghica	25
Eu, de Mădălina Uncru	26
Nu-i lăsa, Doamne!, de Anastasia Maria Solomie	26
Rugăciune, de Iasmina Musune	27
Rugăciune, de Olimpia Tăndeu	27
Poezie cu îngeri, de Andreea Cornea	28
Înger frumos, de Cristina Guliaș	28
Acrostih matern..., de Gabriela Costache	29
Luna și soarele, de Andreea Mocanu	29
Rugăciune, izvor al bucuriei, de Maria Abigail Haniș	30
Muzica gândului, de Hadasa Leea Paliciuci	30
La sfârșit, de Iasmina Elisabeta Pruiu	31
Gheața din sufletul meu, de Alexandra Maria Meșter	31
Mesaj din Infern, de Florin Alexandru Simion	32
Pe aripa timpului meu, de primăvară, de Anastasia Maria Solomie	33
Cheia inimii tale, Te-aș plimba prin grădina inimii mele, Calea mea (lactee), de Alexandra Calotescu	34
Nașterea Domnului, de Iasmina Vărvai	36

Înger drag, de Crenguța Covaci	37
Liniște, de Ana Kelemen	37
Când, de Nicoleta Pop	38
N-aș putea, de Denisa Pop	39
Monolog, de Melisa Noemi Balint	40
Basn, Constelații de cuvinte, Ciclul de viață, de Denisa Bianca Balea	41
Imaginație, Mulțumire, gând de seară, astenie, de Adrian Octavian Găvrilaș	43
Buna-Vestire, de Lucian Andrei Roșca	45
Memento eminescian..., de Gabriela Mihăilă	47
Arată-mi, de Raluca Enache	48

Profesori coordonatori lucrări:

Baba Carina-Anca, Liceul Special „Sfânta Maria” Arad
Bălan Alina, Liceul Tehnologic „Toma Socolescu” Ploiești, Prahova
Boroica Andreea Ramona, Liceul „Sever Bocu” Lipova
Codrean Manuela, Palatul Copiilor Arad
Creț Daniela, Școala Gimnazială Sântana, Arad
Gavra Amalia, Colegiul de Arte „Sabin Drăgoi” Arad
Georgescu Camelia, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu” Arad
Gherghe Magdalena, Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” Pitești, Argeș
Giușcă Gabriela, Colegiul Național „Gheorghe Roșca Codreanu” Bârlad, Vaslui
Haraga Ana, Școala Gimnazială „Aron Vodă” Dorobanț, Iași
Hegy Ana, Palatul Copiilor Iași
Opriș Ancuța, Liceul „Atanasie Marienescu” Lipova, Arad
Popoviciu Radu Mihai, Colegiul de Arte „Sabin Drăgoi” Arad
Raica Elena, Școala Gimnazială „Simonyi Imre” Satu-Nou, Arad
Sima Adriana, Școala Gimnazială Nr. 78, Sector 3, București
Tomi Satmar Alina, Liceul de Muzică „Tudor Jarda” Bistrița, Bistrița Năsăud
Turean Luciana, Colegiul „Mihai Viteazul” Ineu, Arad

„În lumea cărților” se preschimbă „în lumea poeziei”

*prof. Kuschausen Cristina Teodora
prof.înv.primar Groza Claudiu Dan*

Din anul 2010, revista „În lumea cărților” a fost destinată elevilor promovând creațiile literare ale elevilor, dar și numeroase recomandări de lectură. Au fost numere destinate creațiilor literare, concursurilor literare desfășurate la nivel local, dar și național, întâlniri ale elevilor cu scriitori, cu pictori și numeroase abordări ale jurnalelor de lectură.

După 13 ani de activitate, închinăm un număr special poeziei. De-a lungul timpului, am publicat în revistă diferite creații ale elevilor inspirate de muza lirei, dar niciodată până acum, nu am mai avut un număr dedicat poeziei. Aceasta se datorează și faptului că până anul acesta, nu am avut-o alături de noi pe Carina Baba, profesoară și scriitoare, care ne-a făcut să pășim cu multă încredere prin „pădurea poeziei”.

Acest număr ne lasă să descoperim imaginația inocentă și bunătatea sufletelor copiilor care, îndrumați de cadre didactice deosebite, sunt îndemnați spre tărâmul minunat al poeziei. Lucrările culese prin intermediul concursului „Cuvinte jucăușe” ne anunță încă de la început, prin titlul ales de către organizatori, că vom descoperi sufletele copiilor aflați la început de drum în frumoasa lume a scrisului. Descoperim copii talentați la rime, copii care transmit mesajul lor fiind atenți la versificație, dar și adolescenți aflați pe culmile maturizării care și-au îndreptat atenția spre mesajul și sentimentul pe care au vrut să le transmită.

Astfel, veți regăsi în paginile acestui număr nu doar simple texte lirice scrise la diverse vârste, ci și o oglindire a poeziei în dezvoltarea ei în sufletele celor care o îndrăgesc.

De aceea considerăm că titlul potrivit al acestui număr este „În lumea...poeziei”.

„Cuvinte jucăușe” - pentru că înțelepciunea și iubirea copiilor e jocul

prof. Baba Carina, Liceul Special „Sfânta Maria” Aard

Concursul județean „Cuvinte jucăușe”, ajuns la a V-a ediție a fost cuprins în CAEJ Arad 2022, poz. 109 – *Proiect județean interdisciplinar cu participare internațională de Creație literară, Jurnalism și Artele spectacolului de teatru pentru copii*. Concursul a fost organizat de Palatul copiilor Arad în parteneriat cu Inspectoratul Școlar județean Arad, Asociația Generală a Învățătorilor din România și Liceul Special „Sfânta Maria” Arad.

Structurat pe mai multe secțiuni, a adunat elevi din 13 județe, la secțiunea „Poezie/Poezie religioasă” participând 48 de elevi, clasele a V-a – a XII-a, din 17 instituții de învățământ, din Arad, Argeș, Bistrița Năsăud, București, Iași, Prahova și Vaslui.

Creațiile elevilor au purtat amprentele inocenței, sensibilității, creativității, jocului, punându-i în dificultate pe membrii juriului. Considerăm că poeziile lor merită să ajungă la cât mai mulți cititori, așadar vi le prezentăm în cele ce urmează, menționând că ediția a VI-a a acestui concurs e în pregătire, invitându-vă și pe voi, dragi locuitori ai Lumii Cărților, să ne trimiteți poeziile voastre.

Clasa a V-a

Palatul Copiilor Iași, coord. Hegyi Ana

Cristina Maria Andrei

Calul năvălaș

Un om avea odată un cal
Și era tare năvălaș,
Însă la curse nu avea rival
Și mergea țanțoș prin oraș.

Când a rămas fără de bani,
La târg l-a dus omul sărac
Și l-a vândut, dar peste ani
A plâns, că-i era drag.

Și într-o zi el l-a găsit,
Era așa de bucuros
Că prietenul lui cel iubit
Îi este iarăși de folos.

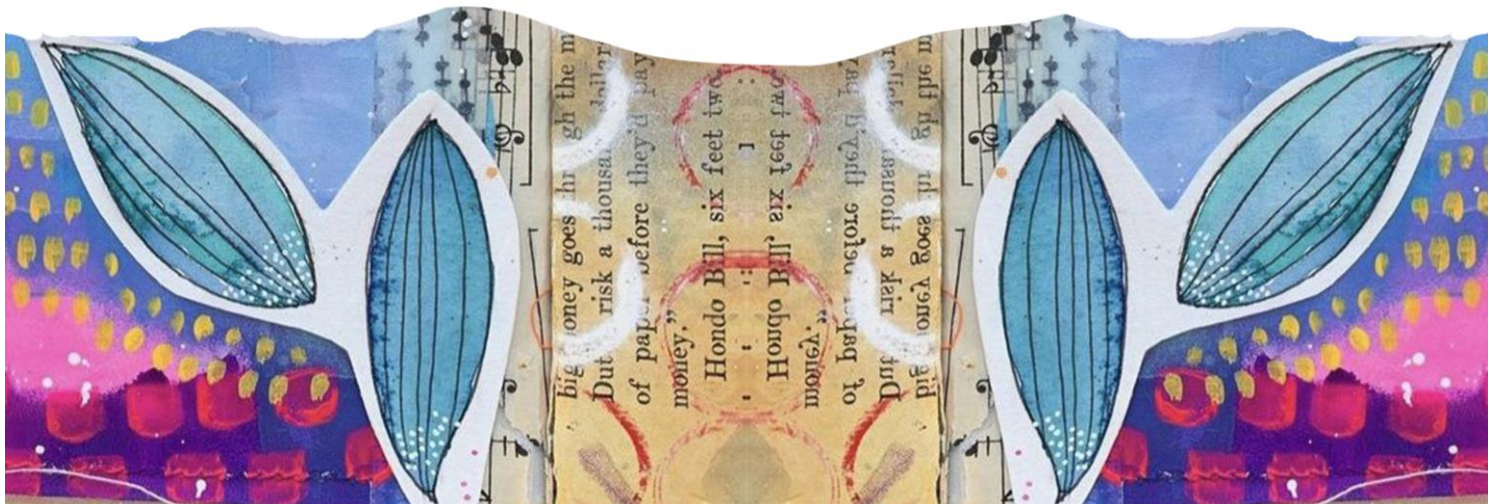
Cristina Maria Andrei

Primăvara mea

Iată sosește primăvara,
Natura e zglobie
În sat, dacă te uiți mai bine,
E multă veselie.

În curte la vecini
I-o larmă tare mare,
Sus pe un copac
Cântă și-o privighetoare.

Copiii în zori se joacă
Și se bucură tare.
Cocorii în grabă zboară,
Făcând gălăgie mare.

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu” Arad, coord. Georgescu Camelia

Daiana Ghiuca
Prietenul meu, Toby

Într-o zi eu mă plimbam
Cu Toby, prietenul meu drag.
El cuminte mă urma,
Până a zărit ceva:
Era o alună coaptă
Căzută în iarba deasă.

Aluna era cărată
De-o veveriță roșcată,
Iar Toby, văzând-o așa,
S-a repezit înspre ea
Și nu a mai fost văzut,
Dintr-odată a dispărut.

Doi colegi răi de la școală,
Au ieșit în calea mea
Și-au încercat să-mi fure
Geanta cu banii-n ea.

După ce au apucat-o,
Ei au vrut să fugă-ndată,
Dar Toby s-a arătat
Și tare rău i-a speriat.
Acesta a lătrat mai tare,
I-a mușcat și de picioare
Și-atunci am realizat
Că Toby e prietenul meu adevărat.

Robert Simon
Amiciția

Într-o zi caldă de joi,
Un copil pe nume Adi
A venit rapid spre noi.

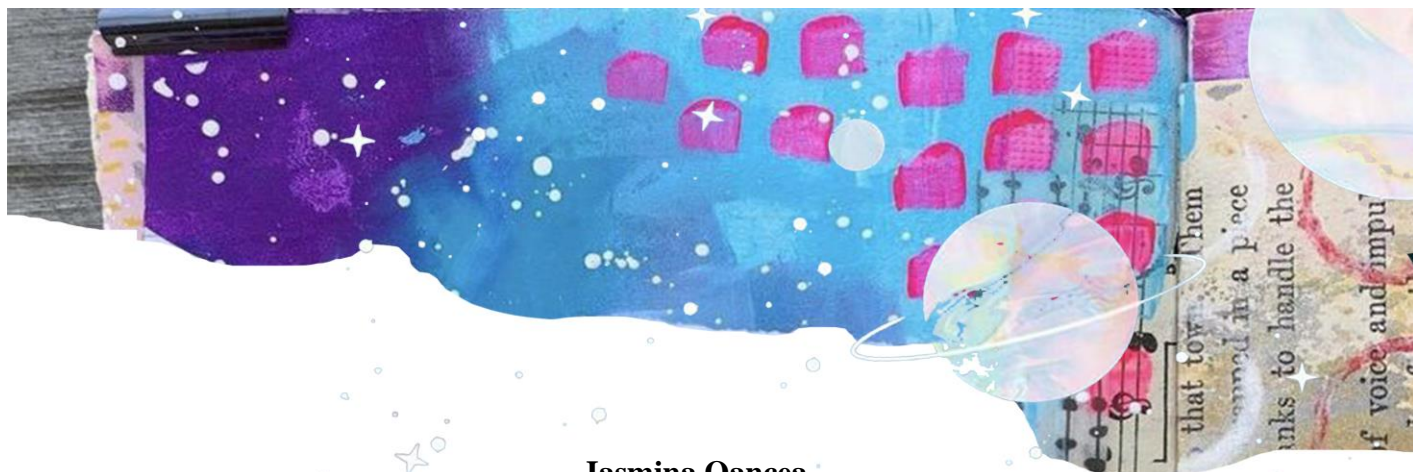
El dorea doar să se joace.
N-am știut
Și i-am dat pace.

A-nceput să ne întrebe
Pe mine și pe sora mea
Ce facem cu-atâtea mere...

I-am dat și lui să deguste
Și a fost foarte-ncântat
Gestul l-a apreciat.

Și... dacă vreți să știți,
De atunci suntem amici!

Iasmina Oancea
Prietenia ✨

Să-l porți mereu în gând,
Să-l porți o veșnicie,
Acest frumos cuvânt
Numit „prietenie”.

Prietenul, persoana de nădejde,
În momentele grele
El nu te părăsește.

Oricât de trist ai fi
Când îl vei observa,
Îndată vei zâmbi.

Cu siguranță, această prietenie
Va dura o veșnicie!

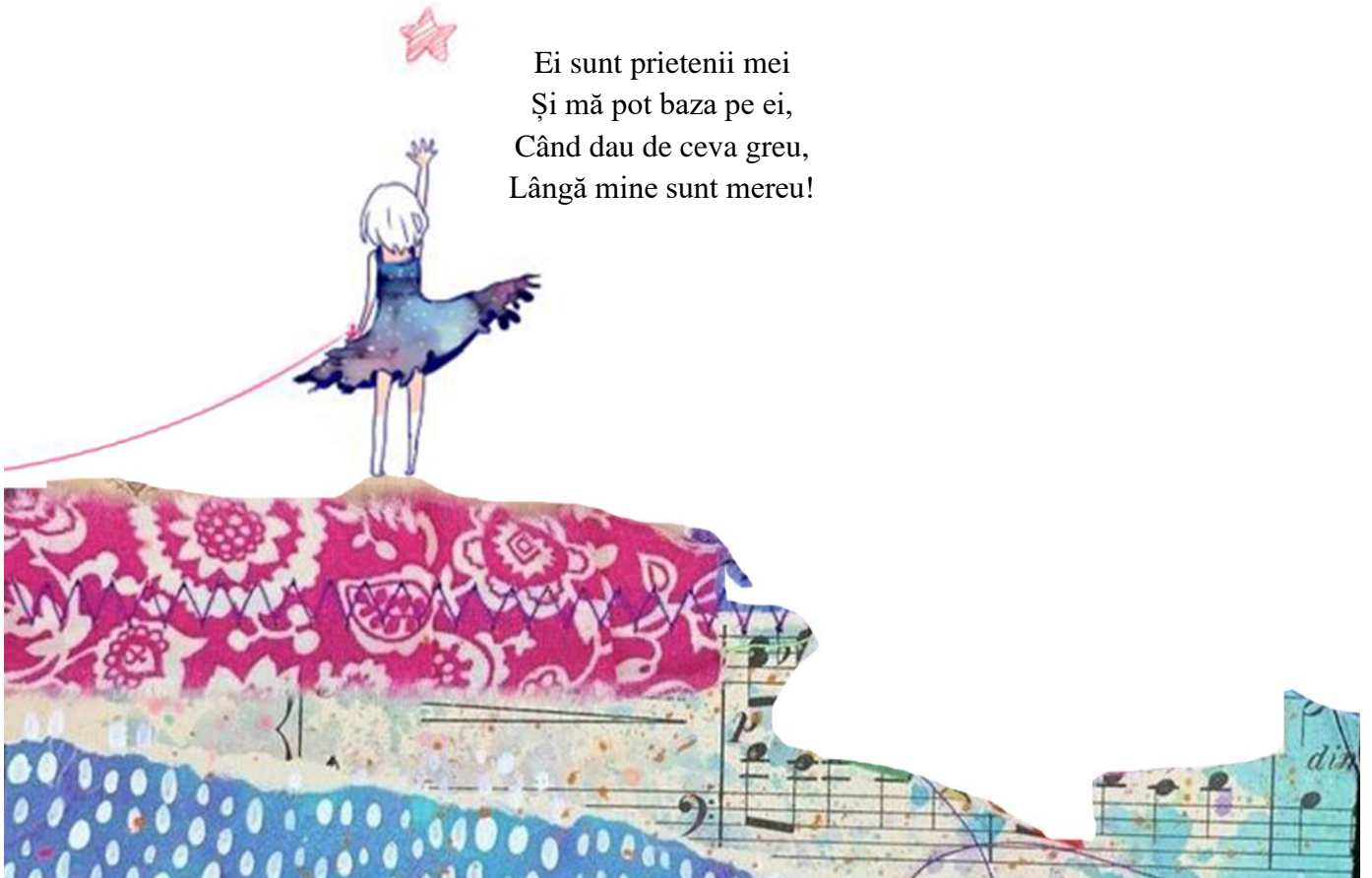
Albert Mititel
Prietenii mei

Într-o zi, de dimineață,
Doi copii îmi trec prin față.
Mircea este îndrăzneț,
Iar Vasile, săltăreț.

În drumul nostru spre joacă,
Eu aveam pe cap o șapcă,
Dar vântul mi-o luă de pe cap
Și-o dădu peste un gard.

Mircea când văzu aceasta
Vru să deschidă poarta,
Dar Vasile dintr-un salt,
Sări-ndată peste gard.

Ei sunt prietenii mei
Și mă pot baza pe ei,
Când dau de ceva greu,
Lângă mine sunt mereu!

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială „Simonyi Imre” Satu-Nou, Arad, coord. Raica Elena

Lavinia-Andreea Szlavik

Gând

Îmi vine
să calc în picioare
toate barierele lumii,
să spun tot fără să mă gândesc,
Să învăț din ce am greșit,
să nu renunț la visurile mele,
să fiu bun, dar cu măsură,
să nu schimb dragostea în ură.

Lavinia-Andreea Szlavik
Mama

Mama este un cuvânt unic,
pe care nimeni nu-l poate înlocui.
Mama, raza mea de soare,
numai ție îți pot mulțumi.
Grija ta mi-o porți mereu.
Tu m-ai învățat iubire,
să nu judec când n-am dreptul,
să nu mint, să mulțumesc.

Lavinia-Andreea Szlavik
Copilărie

Copilărie, lume de mister,
de dorințe și speranță.
Când vei fi și tu mare odată?
Copilărie, tu ești singura care,
îmi dai putere să merg mai departe.
Ce minunat e să fii copil!
Te duci, copilărie, și nu te mai întorci!

Lavinia-Andreea Szlavik
Sufletul unui om

Vine o vreme când îți dai seama
că ți-ai pus sufletul în palma unor oameni,
care nu au știut să te prețuiască
și se joacă cu tine,
chiar și un așa-zis prieten.
Orice om, oricât de aproape ți-ar fi
tot te mai supără.
Nimeni nu știe ce e în sufletul tău
numai tu și Dumnezeu.

Lavinia-Andreea Szlavik
Un gând frumos

Ar fi pustie lumea fără tine
și nu-mi doresc decât să fii cu mine.
Un vânt de seară
aprint sărută cerul la apus
și până la urmă înveți să te obișnuiești
cu viața, să fii înțelegător cu oamenii din jurul tău.
Atunci nu ceri eternitate de la o floare ce a înflorit!

Școala Gimnazială Nr. 78, Sector 3, București, coord. Sima Adriana

Natalie Neașu
Prietenia ochilor mei

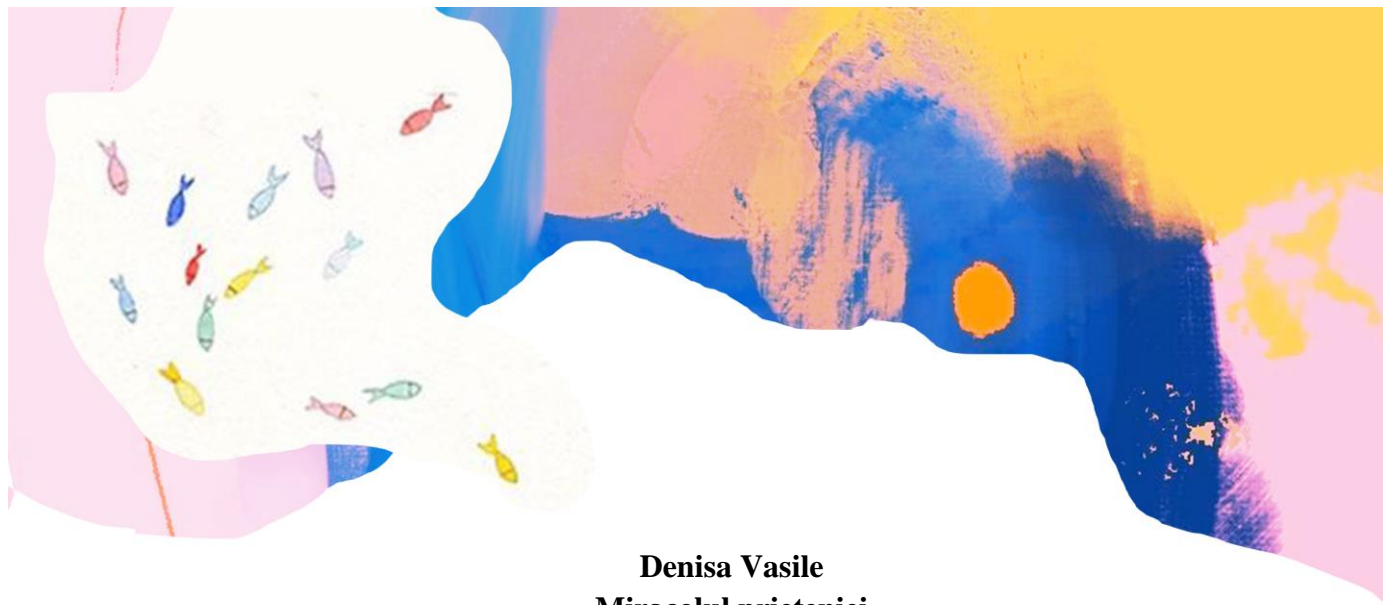
Prietenia este ca o șiretenie,
Plină de căpetenie.
Ca un graur,
Plin de aur.

Îngerul îți va alege,
Prin ce ger vei trece,
Pentru a-ți găsi prietenia.
Nu te va lăsa la greu,
Nici toamna, nici iarna.

Ca o povară o vei duce,
Rugându-te:
Doamne, ce viață naufragiată,
Plină de speranță.

Dar în ce să mă încred...
Nu mai am nevoie de nimic!
Am trecut printr-o furtună,
Cu aripi de înger,
Găsindu-mi prietenia ca un fulger.

Denisa Vasile
Miracolul prieteniei

Prietenia este ca un miracol
Foarte greu de găsit,
Dar câteodată e un obstacol,
De care greu poți fi descotorisit.

Prietenia este ca o carte,
Cu atenție trebuie să o răsfoiești,
Să o înțelegi aparte,
Printre multe altele, pe ea să o deosebești.

Îmi dai vise și speranță,
Tu mereu mă înțelegi,
Imi asiguri o credință,
Zi de zi mă-nveselești.

Teodora Marin
Caligramă

O vorbă blândă sau tăcere...
A fi și a nu critica
A spune și totuși a tăcea
A împăca și a nu judeca
A alina și a veghea
Când este bine și când nu

Un cuvânt cald

Un cuvânt cald
e mângâiere sau doar presențiere
Mergi din inimă în inimă
Un zâmbet și a te îndrăgini
Un zâmbet și a te îndrăgini
Un zâmbet și a te îndrăgini
Un zâmbet și a te îndrăgini

Clasa a VII-a

Palatul Copiilor Arad, coord. Codrean Manuela

Teodora Codrean

Plăcintă

Dragă Plăcintuță,
Ești cea mai bună și drăguță,
Ai o burtică mai grăsuță,
Dar, ești tot draga mea, prietenuță!

Ești îngerul meu fără aripi,
Cu blăniță pufoasă,
Veșnic arătoasă,
Și foarte dragăstoasă,
Pisicuța mea blănoasă.

Maria Ștefania Pătru

Loialitate

Când îți alegi un prieten,
Ai așteptări de la el,
Vrei să se comporte la fel,
Așa cum tu ai fi un înger,
Mereu alături, la bine și la rău,
Dar când te înșală, cazi într-un hău,
De supărare și tristețe
Și regreti alegerea făcută,
Ai vrea să întorci timpul...
Îți pare rău că i-ai spus despre tine,
Așa că, alege-ți prietenii mai bine!

Bianca Raluca Birău
Prieten drag

Prieten drag, azi vreau să-ți spun,
Viața ar fi mult mai frumoasă
De am porni pe același drum,
Împună-n fiecare dimineață.

Prieten drag, oriunde te-ai duce,
Soarele în fața să-ți zâmbescă,
Un sprijin dintr-o vorbă dulce
La tot pasul sa te-nsoțească.

Alessia Pele
Călătoria

O călătorie ți-ar spune
Cine ți-e prieten cu adevărat
Dar, hai, acum, cu mine,
Într-o excursie de neuitat,
Unde îți voi arăta
Ce-i prietenia cu adevărat
Vezi! Hai, spune-mi, tu, mie
Unde crezi că te-ai încurcat
Pe drumul acesta întunecat?

Carla Cristina Cozma
Țuchi, îngerășul meu

Țuchi e prietenul meu,
Mă înțelege mereu
Chiar de e un iepuraș
Seamănă cu un îngerăș.

Este extraordinar de pufos,
Și părul îi e stufos.
Al meu drăguț și mic prieten,
Care este foarte sprinten.

De fiecare dată
Când sunt supărată,
În brațe îl strâng
Orice teamă o înfrâng!

Atunci când cu el vorbesc,
Nu mă pot abține să nu zâmbesc.
E adorabil când încearcă să mă înțeleagă
Și să îl mângâi pe căpșor, mă roagă.

Anita Patricia Teretean
Buna mea prietenă

Când plâng,
Cu o îmbrățișare mă liniștești
Îngerul meu fără aripi tu ești!
O prietenă de povești...

Împreună râdem și zâmbim,
Soarele și luna noi le învârtim,
Ca două surori de nedespărțit,
Ne ajutăm în toate, la nesfârșit.

Palatul Copiilor Iași, coord. Hegyi Ana

**Maria Daria Cătur
Prezență neașteptată**

A venit tiptil, tiptil
Puțin cam inutil,
În luna lui Făurar,
Exact ca un militar.

El e Covid-uț, să știți,
De grabă să vă feriți,
Că de nu, uitați la mine...
Dânsul o să vă termine!

Vitamine, măști, mănuși,
Cumpărați-vă acuș,
Stocul este limitat
Iar prețul e exorbitant.

Covid, covid-el, Covid-uț,
Sare ca un iedut,
De la unul de la altul,
Pân' se umple statul.

**Maria Daria Cătur
Pe aripi de visare**

Aș vrea să zbor pe aripi de visare,
Să dau noptilor culoare,
Timpul să nu zboare
Iar eu s-am un loc sub soare.

S-ating lumi nemărginite,
Zburând liniștită și cuminte,
Sperând că-ntr-o zi de vis,
Să pot strânge lumea-n-tr-un cuprins.

Pe aripi de plecare,
Cu planuri de visare,
Eu plec acuș, acuș,
Ca un copil ghiduș.

Școala Gimnazială Sântana, Arad, coord. Creț Daniela

**Maria Iosana Ghilea
Prietenii din Rai**

Ne-am născut deodată, doi bebeluși
În portalul ceresc numit „viață”,
Și ne-am lăsat amândoi, de-o seamă duși
De legătura aceasta prinsă cu ață.

Și le-am dat îngerilor cuvântul, deoarece
Și aripile luate te-au îndurerat
Căci prietenia asta în veacuri nu moare
Cum se sting drumurile ce te-au chemat!

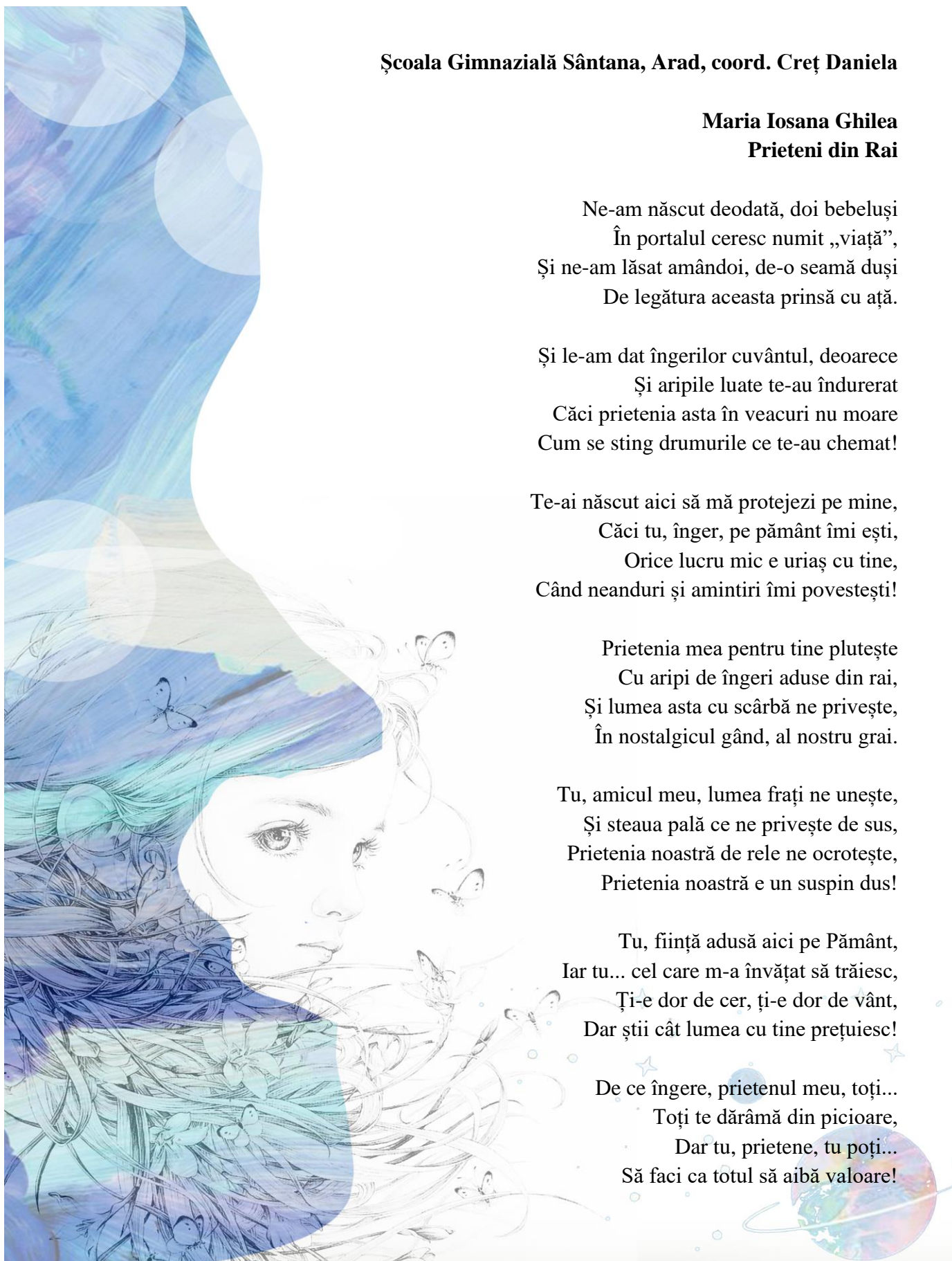
Te-ai născut aici să mă protejezi pe mine,
Căci tu, înger, pe pământ îmi ești,
Orice lucru mic e uriaș cu tine,
Când neanduri și amintiri îmi povestești!

Prietenia mea pentru tine plutește
Cu aripi de îngeri aduse din rai,
Și lumea asta cu scârbă ne privește,
În nostalgicul gând, al nostru grai.

Tu, amicul meu, lumea frați ne unește,
Și steaua pală ce ne privește de sus,
Prietenia noastră de rele ne ocrotește,
Prietenia noastră e un suspin dus!

Tu, ființă adusă aici pe Pământ,
Iar tu... cel care m-a învățat să trăiesc,
Ți-e dor de cer, ți-e dor de vânt,
Dar știi cât lumea cu tine prețuiesc!

De ce îngere, prietenul meu, toți...
Toți te dărâmă din picioare,
Dar tu, prietene, tu poți...
Să faci ca totul să aibă valoare!

Maria Iosana Ghilea
Înger drept amic

Singura prietenie din dar, de preț,
E cea născută fără motiv,
E cea adusă cu încredere, nu dispreț,
Cu un zâmbet cald de înger emotiv!

Prietenia e un suflet în două trupuri,
Două aripi rănite ce se vindecă,
Două minți curate fără scopuri,
Și fapte care nu te judecă!

Un înger fără aripi aici pe pământ,
Se numește „prieten” de veacuri,
Și acest sfânt cuvânt
Intră în inimă, în meleaguri.

Nu am mulți prieteni,
Dar am unul... și real,
Un înger cum nu au toți,
Un amic la nevoie, nu ireal.

Când am crezut că sunt singur
Și m-am pierdut... eram mic,
Te-am găsit și sincer mă bucur
Că am un înger drept amic!

Maria Iosana Ghilea Adevărata prietenie

Prietenia mereu o pierd și o reiau,
Și o fac cu tine, de unde am lăsat-o,
Fie de zile, luni sau ani se încheiau,
Noi nu am uitat-o...

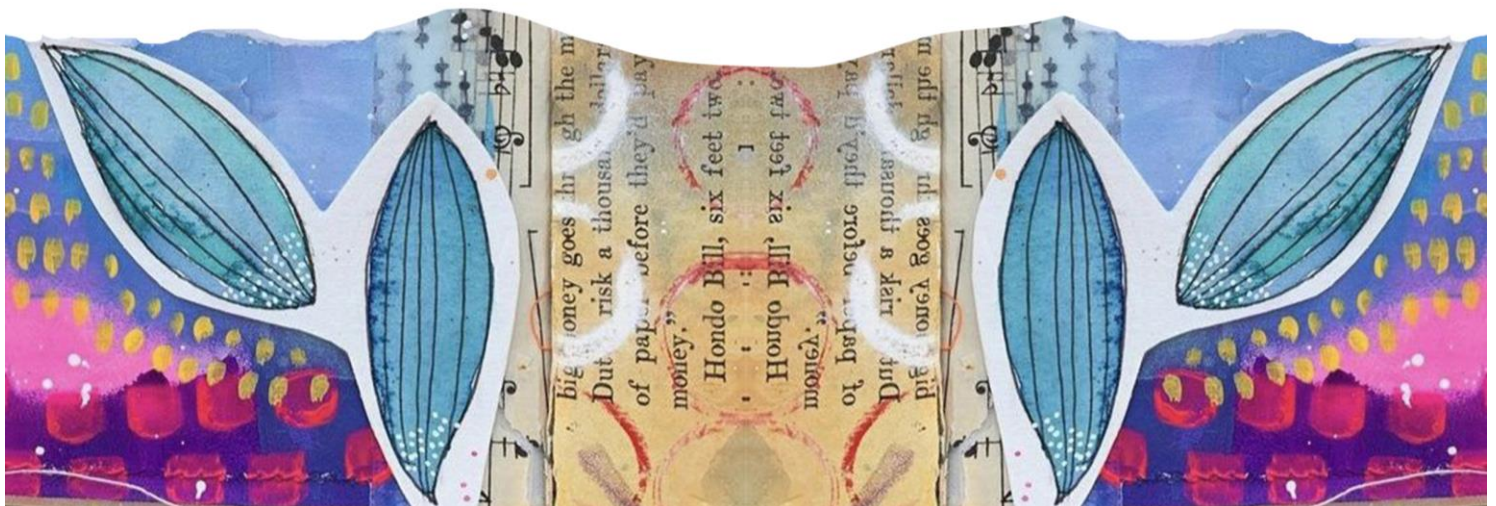
Am legat o prietenie de nedespărțit,
Și toate prin câte am trecut,
Și bune, și rele am împărțit
De toate am avut.

Cu tine mă simt liber să fiu eu,
Cu tine totul e sprinten,
Și cu un astfel de înger zic mereu
Că am un prieten!

În vremuri grele prieten îmi ești,
În vremuri bune mereu sprijin,
Mă aperi și te potrivești
Ca un suflet divin!

Tu mereu prieten ai rămas,
Un prieten plin de înțelegere,
Om cu a unui înger glas,

Mulțumesc prietene!

Clasa a VIII-a

**Școala Gimnazială „Aron Vodă” Dorobanț,
Iași, coord. Haraga Ana**

**Iasmina Sîrbu
Prietenie**

Ți-aș răsfira în păr doar pulbere de stele
Și-o mantie de cer senin ți-aș da,
Ți-aș pune-n în palme bobite mari de rouă
Și-un strop de curcubeu – dac-aș putea.

Ți-aș aduna în zori crâmpie de lumină,
Le-aș împleti cununi pe fruntea ta,
Un strop de soare ți-aș picura în gene,
Și-un zâmbet îngeresc pe chip eu ți-aș picta.

**Sîrbu Iasmina
Acrostih**

Parcă revăd copilăria noastră scrisă pe nisip,
Răsună glasul tău și azi în amintire,
Iar inima îngână un cântecel știut,
Ecou al unor ani de dulce fericire.
Te mai revăd și-acum în clipe de răgaz,
Erou al zilelor de soare pline!
Năvalnic, jucăuș și plin de haz,
Înger frumos, cu aripi de lumină...

Liceul „Sever Bocu” Lipova, coord. Boroica Andreea Ramona

Roxana Anamaria Balint
Prietenia - comoara coborâtă din rai pe pământ

Dumnezeu a făcut ca din cer să coboare,
Cea mai frumoasă și valoroasă floare.
Prin ea oamenii își fac deosebirea
Căci ea este iubirea.

Domnul, când a văzut
Că oamenii prin iubire în El au crezut,
Le-a trimis o comoară,
Prietenia care nu vrea să moară.

Să ai pe cine în brațe să strângi
Atunci când îți vine să plângi,
Să poți pune capul pe umărul cuiva
Și să simți altceva.

Să simți că bătaia inimii tale,
Alături de războaiele sentimentale,
Sunt ascultate de cineva
Care ți-a făcut loc în inima sa.

O picătură de dor
Sau poate un izvor
Le poate simți cineva
Care are o amintire cu altcineva.

Să te înțelegi doar din priviri,
Să crezi o mulțime de trăiri,
Să visezi și să muncești,
Și să simți că trăiești.

Toate acestea doar o persoană ți le poate
da,
Prietenul tău, o părticică din inima ta.
Acesta este de toate la un loc
Fiecare având rolul să aprindă câte-un foc.

Un om deschis,
Ca să aprindă câte-un vis,
Un bun ascultător,
Ca să poată continua șirul sfaturilor.

Prietenie, lucru minunat,
De la Dumnezeu pe pământ lăsat,
Că vei dispărea, nu-ți face griji, nu te pripi,
Doar știi, prietenii sunt îngeri fără aripi.

Colegiul de Arte „Sabin Drăgoi” Arad, coord. Popoviciu Radu Mihai

Alexandra Manuela Maria Madarasz
Viața

O viață...

O viață și un suflet mai avem...
De ce să nu sperăm în continuare?
De ce să nu îndeplinim acele vise?
Ca să avem stima de sine
Și dorința mult mai mare.

În viață avem multe posibilități,
O sută, chiar o mie...

De ce să nu profităm de ele?
De ce să nu spunem că am reușit?
Știind că putem aduce-un zâmbet
Pe chipurile înfumurate.

Încearcă, nimeni nu te va opri!
Încearcă și vezi ce va ieși!
Nu șterge cu buretele pentru că ai greșit,
Ci încearcă să corectezi și vei reuși.
În viață trebuie să fii tare, să nu te lași,
Căci așa e ea, plină de necaz...

Clasa a IX-a

Palatul Copiilor Arad, coord. Codrean Manuela

Nikolle Brigitte Pîrvu

Mereu tu...

Inima mea îți aparține,
Orice fac e despre tine,
Fie că râd, fie că plâng,
Ești mereu în al meu gând.

Te iubesc de demult,
Și-mi doresc să nu mai lupt,
Știu că e o bătălie trecătoare,
Chiar dacă doare foarte tare.

Parcă-n lacrimi m-am înecat,
Cât te-am așteptat,
Ești ceva minunat,
Dar și ceva abstract.

Îmi e dor de tine zi de zi,
De iubirea noastră-n nuanțe vii,
Tot ce-I colorat și vioi, parcă am fi noi,
Nu înțeleg de unde au apărut atâtea ploi...

Izabela Ghica
Tu și cu mine

Eu sunt cea care este speriată
Privește-mă și ascultă-mă,
Ai venit să ștergi fiecare nesiguranță
Te găsesc și mă trezesc...

Du-mă oriunde
Vreau să trăiesc după regulile Tale
Am totul și prin asta
Nu mai vreau să fiu aceeași...

Mă încurc
Nu mai știu unde să mă duc,
Dar Tu m-ai găsit, Doamne
Și, pentru totdeauna, vei sta cu mine.

Mădălina Uncruț

Eu

Eu
Sunt o narcisistă?
Deseori mă cred deosebită...
Sau sunt doar o adolescentă răzvrătită
Și, un pic fericită?
Zic unii că am un farmec de invidiat
Greu de copiat
Lumea, când mă vede,
Repede șoptește
Vântul îmi dă de veste.
Că mă povestește...
Poate sunt doar o adolescentă,
Nu o zic eu...
Sunt alții care vorbesc despre mine mereu.
Dar, să mă iubești, nu e greu
Că așa sunt eu!

Anastasia Maria Solomie Nu-i lăsa, Doamne!

Doamne, ni s-a ascuns zâmbetul
Unii ne-ar lua și sufletul...
Vor să ne distrugă bucuria de copil
Nu-i lăsa Tu, Doamne,
În acest gând pustiu!
Vor să nu ne mai arătăm dragostea,
Vor să nu ne mai îmbrățișăm.
Ce fel de lume a devenit,
Pământul pe care Tu l-ai sfințit?
Nu-i lăsa, Doamne, să ne ia și credința
Și să ne lase doar cu suferința!

Liceul Special „Sfânta Maria” Arad, coord. Baba Carina-Anca

Iasmina Musune

Rugăciune

Doamne, nu lăsa durerea
Să îmi fie colier,
Fă-mi din rana ei puterea,
Fă-o punte înspre cer.

Picură din mila-ți sfântă
Peste ochii-mi nedormiți,
Roua dragostei ce-alintă
Pașii celor rătăciți.

Fă-mi din lacrimi rugăciune,
Din suspine mângâiere,
Iar din soarele ce-apune
Brațe pline de putere.

Olimpia Tăndeu
Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul meu, îți mulțumesc
Că îmi dai credință și speranță,
Îți mulțumesc pentru grija ce mi-o porți,
Fiindcă eu nu aș putea trăi, dacă nu ai avea grijă de mine.

Noi nu am exista dacă nu ai fi TU,
Ai făcut atâtea minuni în lumea aceasta,
Pentru noi, Ți-ai dat însăși viața,
Îți mulțumesc, îți mulțumim pentru asta.

Până la ultima mea suflare,
Veghează-mă și nu mă lăsa să mă pierd
Fă-mă mai bun cu fiecare zi care trece
Și-nvață-mă să iubesc și să iert.

Andreea Cornea
Poezie cu îngeri

Îngeri zboară,
Mă rog pentru tine în fiecare seară
Dumnezeu să-ți fie alături pe calea grea.

Iubirea Lui mă ajută să fiu mai bun
Grija Lui nu poate fi descrisă în cuvinte.

Fii în grija Lui, fii mai bun cu fiecare zi care vine
Și îngerii lui vor zbura către tine.

Cristina Guliș
Înger frumos

Înger frumos, aripile tale mă-nvelesc cu alb,
Ducându-mă la Dumnezeu.
Aripile tale mă ocrotesc
De tot ce e trist, de tot ce e rău.
Mă rog lui Dumnezeu.
Roagă-te împreună cu mine.

Înger frumos, ajută-mă să-L iubesc,
să sper în El, să cred în El,
fiindcă El S-a jertfit pentru mine.

Liceul Tehnologic „Toma Socolescu” Ploiești, Prahova, coord. Bălan Alina

Gabriela Costache

Acrostih matern...

Educația prin ochi de copil, ce rade la soare și găze,
Uitând de sine și de griji, în povestea fără sfârșit a unei inimi...

Sărman îngerăș, senin înstrăinându-se de mai marii din gloată,
Urcuș de soare pe coama sufletului din a adâncului mare.
Născut din nou, murind la răstimpuri și reînviind la a ta îmbrățișare,
Temeinic alerg, în a zbaterii pleoapă de lumină, de suavă primăvară...

Mistic sens zărand numai sub ochiul tău, Înger de pază.
Astăzi m-am trezit cu dor și nimic nu-mi poate izbăvi setea de Divin.
Mă mir isteț și ostentativ, când, dezbrăcat de concurențială tină,
Aștept, ca în copilărie, un basm lung și o mână ce alină...

Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” Pitești, Argeș, coord. Gherghe Magdalena

Andreea Mocanu

Luna și soarele

Iartă-mă tu, lună, că te- am înșelat cu soarele
căci tot tu ești cea care îmi știe secretele și amărăciunile sufletului
și tot la tine mă întorc când lacrimile îmi curg pe chip, potop...
pentru că soarele nu știe decât să privească, pe când tu ascuți și
te aud în valurile învolburate ale mării, iar lupul te strigă în fiecare noapte
te cheamă, te dorește a lui și tu refuzi să cobori, dar continui să strălucești
de dragul suferinței sale...

Colegiul de Arte „Sabin Drăgoi” Arad, coord. Popoviciu Radu Mihai

**Maria Abigail Haniș
Rugăciune, izvor al bucuriei**

Rugăciune, izvor al bucuriei
Îmi umpli inima de fericire,
Mă înveți cum trebuie să vin
În fața Dumnezeului divin.
Fața când mi-o închin,
Mă gândesc la ce-L iubit
Și îi spun cu dragoste
Cum eu devin Ucenicul lui umil.

**Hadasa Leea Paliciuc
Muzica gândului**

Vreau o zi de bucurie!
O zi, dedicată Ție,
Ție Doamne-ndurător
Pentru bunul Tău izvor.

Vreau o zi să Îți vorbesc,
Ție să Îți mulțumesc.
Pentru pacea ce o simt,
Bucurie și alint.

Tată, când Îți povestesc
Tot ce fac și cum gândesc,
Parcă sunt doar eu cu Tine
Și uit tot legat de mine.

Îți spun sincer: mulțumesc!
Pentru darul Tău ceresc,
Pentru tot ce mă-nconjoară
Pentru scumpa noastră țară.

Iasmina Elisabeta Pruiu

La sfârșit

Îmi pare rău că te-am iubit,
Dar nu regret ce am trăit.
Te-am iubit atât de mult
Și mi-ai zis tot ce n-am vrut.

Tu mi-ai zis că mă iubești
Și era ca în povești.
Te-am iubit atât de tare,
Dar mi-ai zis doar vorbe goale.

Tu ziceai ce nu simțeau.
Frumos mă mai mințeau.
M-ai ținut mereu aproape,
La sfârșit m-ai dat deoparte.

Alexandra Maria Meșter
Gheața din sufletul meu

Câteodată mă gândesc,
Cum te simți când ți-amintești?
De toate lacrimile mele
Transformate într-un lac,
Care ușor, ușor a înghețat...
Care poate mai dorește
Orice picur mai firav
Să se afunde-n a mea băltoacă
De sentimente împrăștiat,
Peste-un suflet înghețat...

Florin Alexandru Simion
Mesaj din Infern

Sculptat în gheață cu un cuțit de foc
Mă gândesc dacă toată asta e doar un joc.
În ocean plin de ghețuri inima-mi fierbe de sânge,
Căci gigant precum acesta, iubirea îmi face a plânge.

Mintea mea din haos doare că te vreau doar aici,
Craniul meu de șarpe moare, spart în milioane de frici.
Din umbre apar scrise, cioplite în pielea mea,
Rugăminte de-a muri că într-o zi vei dispărea.

Îmi las coșmarurile să iasă că ele se pot descurca,
Cu iubirea ce o primesc, fără de care nu pot sta.
Câte coșmaruri pot avea, mai multe ca stele pe cer,
Dar nu sunt destule în lume, cât te iubesc și pot să sper.

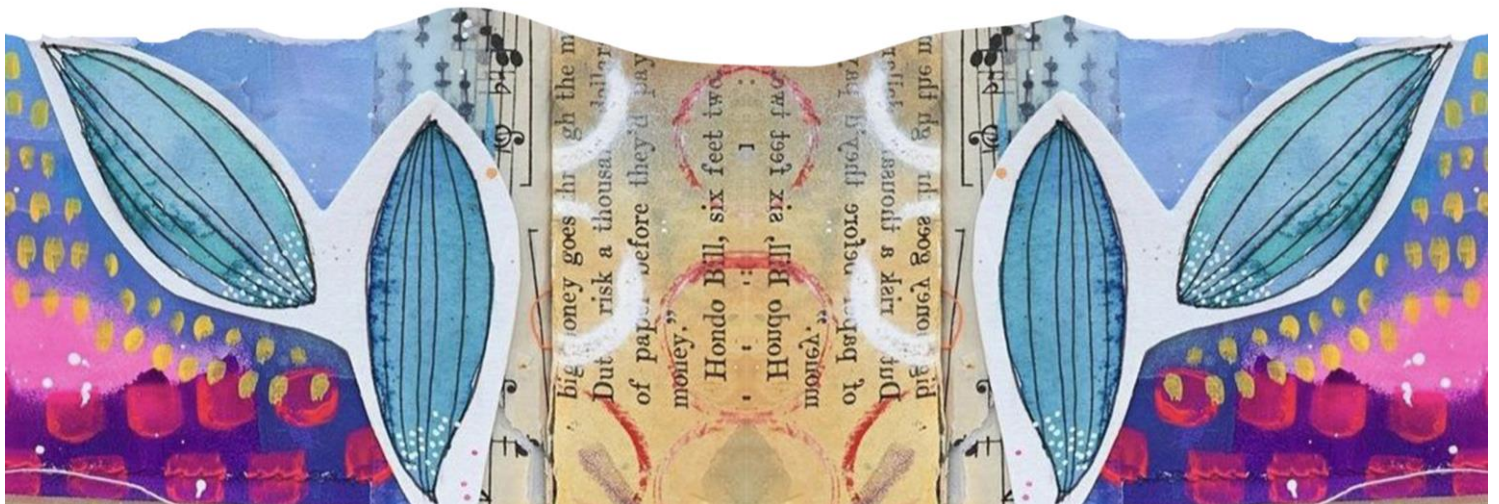
În oase îmi scriu iubirea, din craniile sparte în frig,
Căci cu-o singură privire m-ai putut face să strig.
Cu un lacăt ruginit mint, din nou, că pot iubi,
Până apari cu cheia spartă ce a putut a potrivi.

Îți trimit acum scrisoare, din Infern, cum mi-am dorit.
Că focul nu mă poate arde, că nu m-am oprit din iubit.
Acum, în Infern, din capcana pusă mie,
Te pot iubi pân' la sfârșit, te voi iubi în veșnicie.

Colegiul de Arte „Sabin Drăgoi” Arad, coord. Gavra Amalia

Anastasia Maria Solomie
Pe aripa timpului meu, de primăvară

Destine pierdute în furtună,
Vise ce mor într-o lume nebună...
Pe ce cărare s-au pierdut pașii tăi,
De te poartă pe aripa timpului meu, de primăvară?
Dă mai departe, din zbor, speranță
Să te pot privi și mâine...
Dă mai departe iubire
Să nu existe suferință...
Dă mai departe zâmbete,
Dă mai departe voință și credință
Să te pot purta veșnic
Pe aripa timpului meu, de primăvară...

Clasa a X-a

**Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” Pitești, Argeș,
coord. Ghergha Magdalena**

**Alexandra Calotescu
Cheia inimii tale**

Mă strângeai atât de tare în brațe
că simțeam doar durerea iubirii tale,
însă umerii tăi nu urcau și coborau
de fericire și râset, ci de plâns înăbușit..

cheia inimii tale încă atârna de gâtul tău
și oricât aș fi vrut să o fur,
să intru și să facem casă acolo
am așteptat ca acel băiat de 8 ani
să își facă curaj și să mi-o dea singur,

tu niciodată nu plângi și oftezi,
tu trebuie să fii puternic,
tu trebuie să te încadrezi în standarde,
tu trebuie să fii bărbat

teoretic ești jumătatea mea,
practic trebuie să fii mai mult decât întregul sau o fi invers?

am umeri destul de puternici
încât să ne car pe amândoi pentru o vreme,
așa că poți ofta și plânge
și promit că va rămâne între noi.

Alexandra Calotescu
Te-aș plimba prin grădina inimii mele

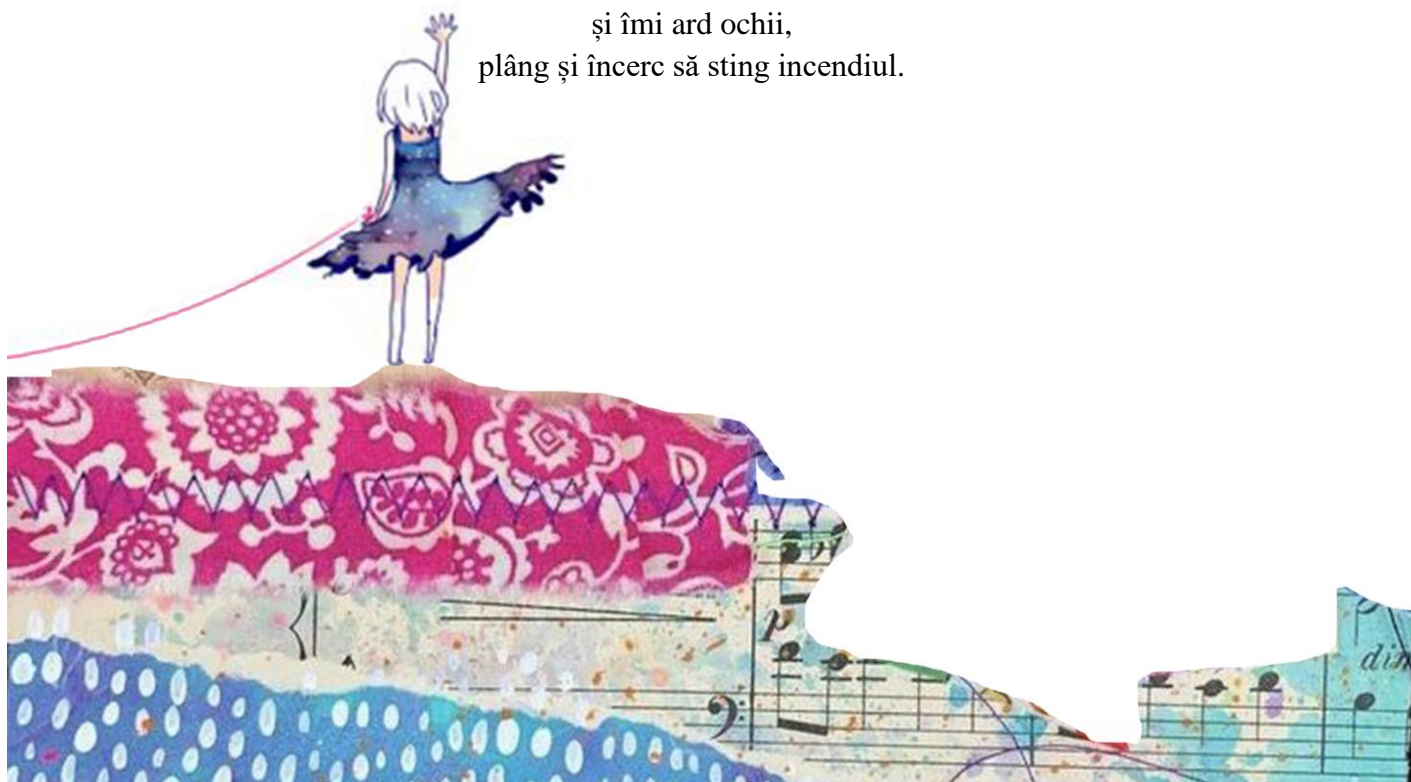
Mi ai putea arde casa din temelii
și eu m-aș bucurat că mi-ai apărut în prag,
te-aș invita să dansăm printre ruine
în timp ce fumul se ridică și se întetește
și oxigenul nu mai este necesar,

te-aș plimba prin grădina inimii mele,
te-aș îmbrăca cu petale ofilite
și dacă aș vedea un defect în tine
m-aș convinge că, de fapt, ochii mei sunt defecti
și tu ești singurul boboc care va mai înflori vreodată,

ochii tăi sunt la fel de negri
ca cenușa de pe palmele mele,
cred că ai putea da altă culoare nopții
și mă întreb cum arată ochii ăia
când ești îndrăgostit

dar tot ce văd în ei acum sunt flăcări,

îmi torni benzină pe gât
și îmi ard ochii,
plâng și încerc să sting incendiul.

Alexandra Calotescu
Calea mea (lactee)

Te-am lăsat să-mi folosești coloana vertebrală drept scară
S-ajungi să aluneci pe lună ca pe un topogan,
Să dansezi printre stele de parcă ar exista doar
să te servească,

Te-am lăsat să mă calci pe picioare
Crezând că așa vei învăța mai bine
să mergi pe propriile picioare,
Voiam să te protejez de lume
și să te țin aproape de mine
ca o plasă de siguranță în caz că
Aveam să mă împiedic de
stima mea de sine, zăcând pe podea

Dacă-aș fi știut că tu voiai
mai mult decât lumea,
Aș fi avertizat universul
să nu te așeze în calea mea (lactee).

Iasmina Vărvai
Nașterea Domnului

Vestea venirii în lume a lui Hristos,
Vestea iertării,
A nădejzii,
A iubirii...

Evangheliile ne spun că s-a născut într-un staul
El, cel mai bogat,
El, salvatorul omenirii.

Evangheliile ne spun că turmele de oi, păstorii i-au fost aproape,
Ne spun că îngerii și stelele de pe cer i-au fost aproape
Și magii... de asemenea, i-au fost aproape,
Dăruindu-i aur, smirnă și tămâie
Nașterea Domnului este despre
Bucurie...
Bunătațe...
Biruință...

Clasa a XI-a

Liceul Special „Sfânta Maria” Arad, coord. Baba Carina-Anca

Crenguța Covaci

Înger drag

Îndrăzneala

Nădejdea

Grija

Empatia

Răbdarea

Dragostea

Recunoștința

Ascultarea

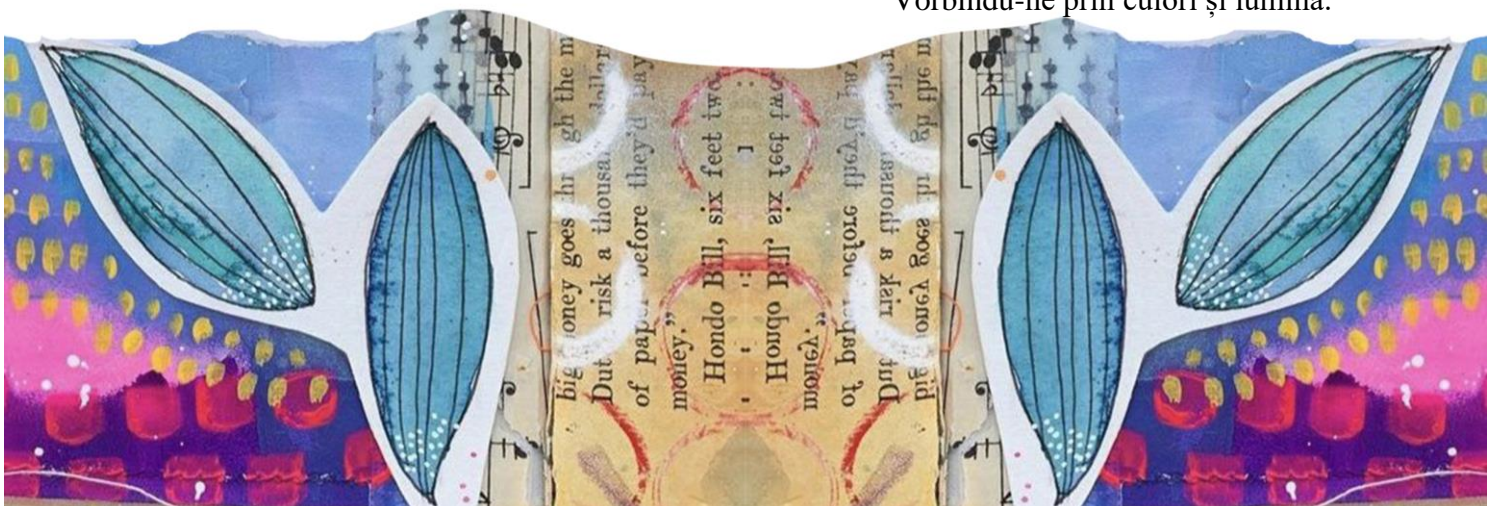
Grația...

îmi vorbesc prin tine, înger credincios lui Dumnezeu,
despre Cel care le-a făcut pe toate
și pe noi doi...

Ana Kelemen

Liniște

Despre Tine nu se poate vorbi în cuvinte,
Doar în liniște te putem înțelege puțin,
Când nu mișcă nici măcar un nor pe cer,
Nici măcar o pasăre...
Atunci abia te putem auzi de dincolo de albastru,
Vorbindu-ne prin culori și lumină.

Liceul de Muzică „Tudor Jarda” Bistrița, Bistrița Năsăud, coord. Tomi Satmar Alina

Nicoleta Pop
Când

Eu când?
Eu când voi fi acea Ea?
Căreia îi zâmbești chiar și când vezi o poză cu ea
și te entuziasmezi când vezi în minte al ei chip și ale sale mesaje...
Oare eu, când?

Când voi primi mesaje care să-mi trezească sentimente?
Oare când vor fi insuficiente pentru tine?

Sunt sentimente pe care am încercat să le păstrez în dulapul cu amintiri...
Vor zbura spre tine sau spre marea cu noapți de stele?

Acea mare care cândva m-a înecat.
M-a înecat, m-a condamnat și m-a secat de stelele care trebuiau să strălucească în mine.
Să strălucească și să-ți arate dulapul cu sentimente neorganizate
pe care tu trebuia să le pui în ordine.
Dar tu nu știi și nici nu ai putea să vezi
lumina care stă să apună în șifonierul dezordonat.

Denisa Pop
N-aș putea

te-aș putea îmbrățișa cu orele
și tot n-ar fi de-ajuns.
n-ar fi suficient ca parfumul tău să se impregneze în pielea mea
și tot n-aș putea păstra căldura ta

te-aș putea privi ore întregi,
și chiar de m-aș opri din clipit
tot n-aș reuși să memorez fiecare nuanță a ochilor tăi
și fiecare trăsătura a chipului tău.
n-aș reține lungimea genelor tale și nici culoare lor,
n-aș memora nici arcuirea sprâncenelor tale
și nici pe cea a buzelor, chiar de-ar fi să le sărut la nesfârșit.
n-aș fi capabilă să îți memorez pomeții și felul în care te definesc

aș putea petrece zile în șir cu tine
și tot n-aș fi în stare să te deslușesc.

poate n-ai fost tu cel potrivit
sau poate că tu nu mi-ai permis
și de aceea nu pot să fac nimic din toate acestea.
de aceea parfumul nu se impregnează și căldura nu persistă,
de aceea nu-mi amintesc trăsăturile tale
și nici nu știu cum arată inima ta.

Colegiul de Arte „Sabin Drăgoi” Arad, coord. Popoviciu Radu Mihai

Melisa Noemi Balint

Monolog

Știam că cel mai probabil tu vei fi acolo,
Că dacă mă voi întoarce
te voi vedea pe tine...
A fost doar o umbră... o iluzie sau poate
chiar o frântură dintr-o amintire.
Apoi am realizat că era doar umbra mea,
Nu a ta... umbră a singurătății mele
Plasată în acea cameră, în care
Noi ne petreceam verile din anii anteriori
Cameră de culoare roșiatică-verzuie, în cadru aflându-se și vaza...
pe care o aveam în același loc situată;
proiectând doar umbra sa din cauza luminii
acea masă de stejar, de un maro înnegrit precum
eclipsele de Soare,
care proiectează razele sale asupra
Pământului...
Apoi am realizat că nu erai tu...
În schimb, eram doar eu,
Și unde Doamne sunt eu în acest tablou mirific?
E doar umbra mea.

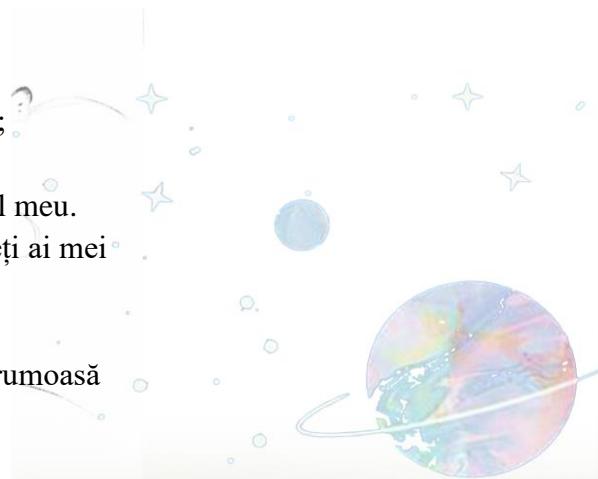
Clasa a XII-a

Colegiul „Mihai Viteazul” Ineu, Arad, coord. Turean Luciana

Denisa Bianca Balea

Basm

Ace de brad îmi încolțesc sufletul
și mă lasă să fiu mai liberă ca niciodată,
să uit de anxietate și consecințe,
să merg afară în aer curat,
să simt forța șuvoiului aerian îmbărbătându-mă;
ploaia crescându-mă,
căci însuși cerul plânge pentru bildungsromanul meu.
Mă întreb cum e lumea în afara celor patru pereți ai mei
și mă macină savoarea vieții:
chiar aș vrea să știu
dacă natura e cu adevărat așa de primitoare și frumoasă
precum se povestește în cărți,
mă gândesc adesea că...
de n-ar fi nu s-ar povesti.

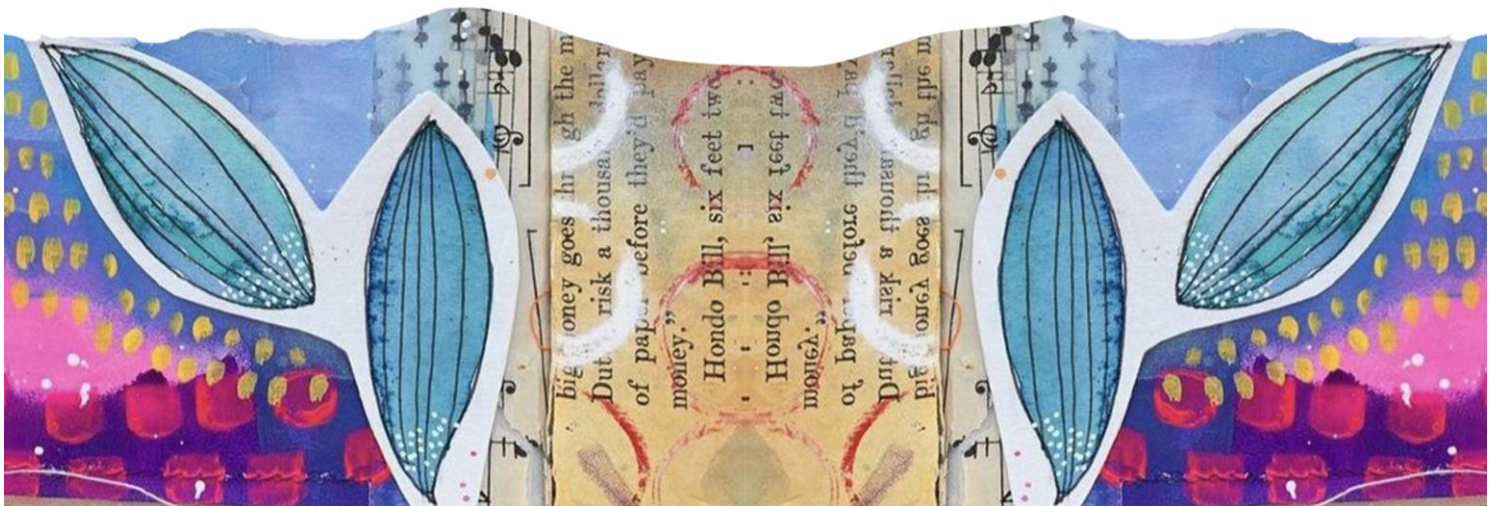

Denisa Bianca Balea
Constelații de cuvinte

În lărgământul infim al inimii mele
mi-am găsit totuși curaj să mai fac loc
și lacului în care soarele-și revarsă bucuria
și îl las să mă cuprindă în brațele-i,
arat deci din nou vulnerabilitate
în ciuda promisiunilor față de sine
și parcă de data asta nu-mi pare rău
pentru că mă încălzesc până la oase colții-i
și știu că mereu se va întoarce după plecare,
iar eu îl voi aștepta
în tăcerea solemnă a nopții
îmbălsămată în margarete celeste
și ramuri de cireși,
mă voi așeza pe ramuri de măslin
și-mi voi privi razele secretului tăind orizontul,
știind că toată lumea l-a văzut
și nimeni nu l-a înțelese

Denisa Bianca Balea
Ciclu de viață

Mă bucur din lucruri mici:
din norii îmbujorați
sau râsete de clopoței,
viață pe pământ
și pisici.
Cât despre flori...
pe petale îmi plantez eu zâmbetele
căci ele-mi colorează viața,
iar eu mă simt datoare.
Chiar nu mi-e teamă
de sfârșitul perioadei de înflorire,
la gândul căderii zâmbetelor
odată cu trecerea timpului.
Vor cădea pe pământ
deodată cu semințele
și noi flori
cu noi petale
vor răsări
și-mi voi auzi iar râsetele
în ecou de clopoței,
dansând
pe undele cristaline,
inesesizabile de ochiul uman,
în care cerul
își va putea fixa pudra.

Liceul „Atanasie Marienescu” Lipova, Arad, coord. Opreș Ancuța

Adrian Octavian Găvrilaș
imaginație

îmi imaginez, în vis de seară
în al meu gând tu rătăcești
promite-mi că n-o să doară,
ne vom iubi ca în povești.

îmi imaginez că ești a mea
și eu al tău pentru vecie,
locul meu în dreapta ta
va fi mereu, la rău și bine.

îmi imaginez cum te scriu
pe toate paginile vieții mele
dând din mine tot cea am
gânduri, vise și durere.

îmi imaginez cum mă vrăjești
Cu-a ta privire încântătoare
povestea noastră s-a sfârșit
încet, încet, vraja dispare.

Adrian Octavian Găvrilaș
Mulțumire

Mulțumesc pentru viață,
Mulțumesc pentru speranță.
Mulțumesc pentru iertare,
Pentru dragostea Ta mare.

Mulțumesc pentru încercări
Dar și pentru binecuvântări,
Mulțumesc că Ești cu mine
Și mă îndrumi mereu spre bine.

Mulțumesc pentru jertfa Ta
Pentru mângâierea Ta
Pentru acești 18 ani pe care mi i-ai dăruit
Și de toate m-ai păzit!

Adrian Octavian Găvrilaș
gând de seară

Simt din toată inima,
Aș vrea ca tu...
Să fii muza mea.

În al meu suflet simt mereu,
Ți-aș face loc la pieptul meu.

Mă dăruiesc în întregime
Să fiu al tău pentru vecie.

Aș vrea să fii al meu păcat
După care sufletul mi-a oftat,

De aș fi cărarea pe care tu pășești,
Te-aș duce într-o lume de povești.

De aș fi vin, te-aș îmbăta
În fiecare seară cu dragostea mea.

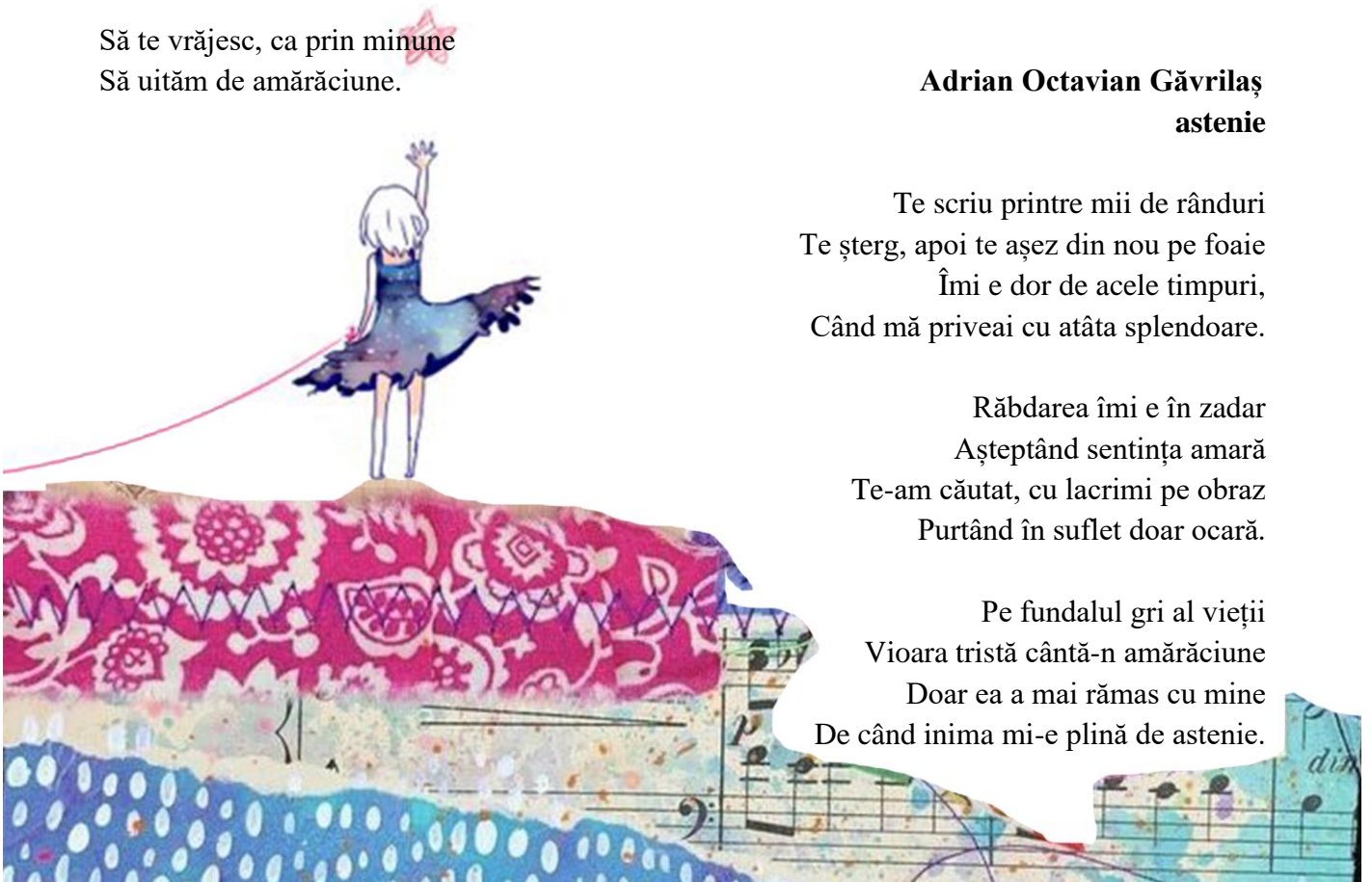
Să te vrăjesc, ca prin minune
Să uităm de amărăciune.

Adrian Octavian Găvrilaș
astenie

Te scriu printre mii de rânduri
Te șterg, apoi te așez din nou pe foaie
Îmi e dor de acele timpuri,
Când mă priveai cu atâta splendoare.

Răbdarea îmi e în zadar
Așteptând sentința amară
Te-am căutat, cu lacrimi pe obraz
Purtând în suflet doar ocară.

Pe fundalul gri al vieții
Vioara tristă cântă-n amărăciune
Doar ea a mai rămas cu mine
De când inima mi-e plină de astenie.

Colegiul Național „Gheorghe Roșca Codreanu” Bârlad, Vaslui, coord. Giușcă Gabriela

Lucian Andrei Roșca
Buna-Vestire

Pocăința unui sfânt...

MOTTO:

„Că sfânt ești Dumnezeu nostru
și întru sfinți Te odihnești...”

Introducere

Ce este oare pocăința?...
E ea un mozaic de chipuri triste?
Nici pe departe!
Căci Iisus Hristos e bunătate!

O poți învăța oare din carte?
Din șirurile măiestruos pictate?
Poate-ntr-o prea mică parte!
Din fire ea-i dulce prin fapte...

Ce-i pocăința?
E lacrimă de diamant
Ce-ți face sufletul curat!
Te simți prunc mic, înaripat!

Pocăința nu-i decât... schimbare!
Nu- i față cătrănită, frățioare!
E a celora ce iau Crucea-n spinare
Și merg cu fruntea sus pe Cale!

Ea pune punct la întristare
Și nu-i decât o bucurie mare!
Cine o are, nu mai moare!
Simplu: greșeala n-are repetare!

Dar floare-mbătătoare-ai mirosit?
Prin pocăință-ai să simți înmiit!
Căci pocăința este, frățioare,
Cea mai înmiresmată floare!

Ea poate fi a tuturor

Ce viața-n bucurie și Lumin-o vor.
Prin ea, rănilor vechi nu te mai dor.
Iată, sfântul nostru, ce înalt odor!

Partea I

Cu chip smerit și gura cât un punct,
Cu ochiul limpede ca lacul
Și cu obrazul înfocat ca macul
Stă sfântul mut, blând și tăcut.
„Și-o lacrimă-i mai curge lin”

Cu mintea ravașită de durere
El nu-nțelege cum de a putut
Să guste din amarul fruct
Aducător de rea pierire.

„Când piere-n el tot ce-i divin”

Laptele dulce, mierea mlădioasă,
Izvor își au în pieptu-i curajos,
Din sânu-i îndoit de jale
Răzbește glas de-adâncă remușcare !

„Când simte gustul păcatului amar”

Din buze-frunze de salcâm–
Șopteste-o veselă vestire:
„O! Ce divină mângâiere!
E rugăciunea fără de oprire!”

„Ca frunza veche de pelin.”

Și-o lacrimă-i se lasă lin
Pe mâna-nmiresmată ca un crin...
Lumină are-n suflet pe deplin
Iar ochiu-i e din nou senin !

”...Păcat, păcat, a moarte-nmiresmat!”

O! Sfinte! Ochiul tău curat
O lacrimă fierbândă-a scăpătat...
Obrazul fin și cald ți l-a brăzdat,
Sfințind pământul cel crăpat !

„Cât te mai fac?... Cât te mai fac...?”

Icoana vie se reflectă
În sufletu-i bun și curat.
Hristos cu tâmpla odihnită
În inima-i S-a așezat!

Și-o lacrimă-i mai curge lin
Când piere-n el tot ce-i divin
Când simte gustul cel amar
Ca frunza veche de pelin.
Păcat, păcat, a moarte-nmiresmat!
Cât te mai fac?... Cât te mai fac?...

Partea a II-a

De vede el un om,
Smerit își spune:
„O! E Hristos !
Deci să-i slujesc cum se cuvine!”

„Și după ce a plâns cu amar”
Celor din jur sfântul se dă pe sine-n dar”

Prin firea lui ca fagurele mierii,
Prin zâmbetu-i ca discul verii,

El e-un Hristos al omenirii
Și mărturie a-Nvierii...
„Iubind plenar...”
Iar susurul alb al pădurii
Și trilul cântătoarelor
Sunt vorbele vii ale lui
Ce schimbă cântul inimilor!
„Doamne, să faci cu mine cum fac eu
cu cei din jurul meu!”

„Ce-i va folosi omului,
Dacă va câștiga lumea întregă,
Iar sufletul său îl va pierde?”
El singur poate să-și aleagă:

„Repetă el smerit, mereu...”

O inimă de aur sau doar pietre...
Tu ce-ți alegi, prietene,
Lumină sau întunecime?
Adevăr sau înșelăciune ?

Și după ce –„a plâns cu amar”
Celor din jur sfântul se dă pe sine-n dar
Iubind plenar...
„Doamne, să faci cu mine cum fac eu
cu cei din jurul meu!”
Repetă el smerit, mereu...

Ție ți-a curs lacrima lin?
Căci mie nu...
Ai simțit oare gustul amarului păcat
ca frunza de pelin? Eu de-atâtea ori...

Liceul Tehnologic „Toma Socolescu” Ploiești, Prahova, coord. Bălan Alina

Gabriela Mihăilă

Memento eminescian...

Când luna de opal a lui Gerar dănuiește fermecată la serbări dionisiace,
Cu aripi împrumutate de înger, însetat de dor, te caut tenace!
Zbor deasupra dragii Moldove, cu miros de sărut al maicii din copilărie.
Simt chemarea leagănului tău cum mi se repede spre tâmpile,
Și aud strigătul tău, de limbă vie, alergând printre himere urbane și diurne:
„HAI SĂ DĂM MÂNĂ CU MÂNĂ/CEI CU INIMA ROMÂNĂ”.

Mă simt naufragiat, în propriul trup, alergând printre năluci cotidiene...
Mă pierd în oceane negre cu chip de blocuri-turn și cu pretenții postmoderne,
Zbor deasupra norilor de alabastru, deasupra brazilor care mă cheamă la „mas”,
Deasupra plaiului tău mitic, la mijloc de codru des, unde toate păsările ies,
Salut sub cetini, ciocârlia, acolo unde ne-a fost dată în zori pâinea
Și mă întreb: CE-ȚI DORESC EU ȚIE, DULCE ROMÂNIE?

Evadez până la a lui Decebal „MEMENTO MORI”, într-o duminică de august,
Opintindu-mi razele întremătoare în cioburile clarului de lună,
În pajiștile iubitei schitului de la VĂRATIC „canonizat” de neînțeleasă iubire.
Acolo unde EA a ales ca INIMA ei să bată... în dulce eternitate, ca o litanie de duminică.

Îngenunchez pe un podmol de lut în care mi-am julit genunchii și mi-am sculptat simțirea.
În dragostea dintâi a vechilor mei străbuni, în RUGĂCIUNEA UNUI DAC,
Și, în sfârșit, îmi odihnesc privirea...
Căci, la orizont se-arată, ca o căciulă de trac...
Pădurea de tei, ce tocmai și-a îmbrăcat, sfielnică, IA.

**Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” Pitești, Argeș,
coord. Gherghe Magdalena**

**Raluca Enache
Arată-mi**

Arată-mi spinii din
palmele tale,
iar eu îți voi arăta cum corpul meu
este pregătit să sângereze
pentru atingerea ta,
oricât de mică
și tot acel întuneric din
mintea ta,
eliberează-l și lasă-l să
mă inunde,
îți voi arăta cum lumina stelelor
ne va trage la suprafață
și luna ne va lumina rănile
și lacrimile noastre le
vor vindeca,
arată-mi focul ce-ți arde sufletul
și-l voi domoli cu furtuna din al meu,
dar niciodată nu voi omorî flacăra
care te ține în viață și
te face cine ești...

„Universul este o imensă carte”

